

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Μαρτυρίες και Μαρτύρια

«Μας διέταξαν αυστηρώς να φύγωμεν εκ του χωρίου μας (Τοσεουϊριο Νικομηδείας) συν γυναίξί και τέκνοις. Και ο καθείς εξ ημών επήρε την οικογένειά του με τα μικρά παιδάκια μας κλαίοντα, επήγαμεν εις το εκεί ρέμα του χωρίου, όπου την επαύριον ανατείλαντος του ηλίου εβγήκαμεν εκ των κρυφώνων μας και ακούσαμεν αγρίας φωνάς Τούρκων: Γκίγμα ολιγίω κάσιω Καβουρλάρ... (ερμηνεία: Άπιστοι φύγετε, αρπάζομεν την περιουσίαν σας)».

Ιερέυς παπά-Νικόλας Καραπαπαδάκης

«Χιλιάδες υποφέρουν και πεθαίνουν στη Σμύρνη. Η κατάσταση των ανθρώπων αυτών ξεπερνά κάθε περιγραφή... Ένα από τα δυνατώτερα συναισθήματα που πήρα μαζί μου απ τη Σμύρνη, ήταν το συναίσθημα της υτροπής, διότι ανήκα στο ανθρώπινο γένος».

Τζωρτζ Χόρτον, πρόξενος των Ηνωμένων Πολιτειών στη Σμύρνη

«Χιλιάδες από δυστυχείς υπάρξεις συσσωρευμένες κατά μήκος της προκυμαίας ρίχθηκαν στη θάλασσα. Σε μεγάλο μήκος του λιμανιού εκατοντάδες πλωμάτων είχαν γεμίσει τη θάλασσα. Τούς επιπλέοντες απειλείωναν Τούρκοι με σπαθιά και ξύλα. Αναρίθμητες υπάρξεις, προπαντός γυναίκες, παιδιά και γέροντες, εσφάγησαν μέσα σε αίοχιστες θηριαδίες».

Εντουάρ Ντριό, Γάλλος συγγραφέας

« Ταῖς πρεσβείαις τοῦ ἐνδόξου ἀθλοφόρου Νικολάου, Χριστέ διαφύλαξον, τοὺς σοὺς ἱκέτας, ἐκ παντοίας θλίψεως ».

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΟΥ ΘΗΒΩΝ
 Τηλ & Fax 2262024282

ΕΤΟΣ Ζ'

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 69

Ο σπόρος που τρέφει

Καλός Σπορέας για τη ζωή της Εκκλησίας μας είναι ο ίδιος ο Χριστός και ο σπόρος είναι ο λόγος Του. Οι σπόροι που έπεσαν στο δρόμο είναι οι άνθρωποι που άκουσαν το λόγο του Θεού αλλά δεν τον αποδέχονται και δεν τον πιστεύουν και με την παρέμβαση του διαβόλου απομακρύνονται απ' την αλήθεια της ζωής. Οι άλλοι σπόροι που έπεσαν στο πετρώδες έδαφος είναι οι καλοπροαίρετοι αυτοί άνθρωποι, που θέλουν ν' ακούσουν για το Χριστό και έχουν την καλή και αγαθή περιέργεια αλλά δεν έχουν βαθιά πίστη, με αποτέλεσμα ο λόγος του Θεού να μην βγάζει ρίζες στην καρδιά τους. Αυτοί δέχονται με χαρά το λόγο αλλά τον καιρό της δοκιμασίας τον απορρίπτουν.

Οι σπόροι που έπεσαν στ' αγκάθια είναι οι άνθρωποι που γνωρίζουν το Ευαγγέλιο και το λόγο του Θεού και εκδηλώνουν την επιθυμία να ζήσουν σύμφωνα με αυτό. Επικαλούνται όμως, ως δικαιολογία, τις βιοτικές μέριμνες και την έλλειψη χρόνου. Ή παρασύρονται απ' το γεγονός ότι περνούν καλά στη ζωή τους και δεν έχουν ανάγκη το λόγο του Ευαγγελίου κι έτσι τον αρνούνται. Τελικά, στηρίζουν την ευτυχία τους στα χρήματα και στα υλικά αγαθά, ξεχνώντας όμως ότι η αληθινή ευτυχία βρίσκεται κοντά στο Χριστό.

Τέλος, οι σπόροι που έπεσαν σε γόνιμο έδαφος είναι οι άνθρωποι εκείνοι που έχουν καθαρή καρδιά ή έχουν διάθεση να την καθαρίσουν και πιστεύουν και εφαρμόζουν στη ζωής τους το λόγο του Χριστού κι έτσι προκόβουν. Στην εποχή μας άραγε έχουμε χρόνο ν' ακούμε το λόγο του Θεού; Και αν ναι, που μπορούμε να τον βρούμε;

Τον σπόρο ο άνθρωπος τον συναντά στην Αγία Γραφή, στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Αποσπάσματα της Αγίας Γραφής ακούμε κάθε Κυριακή στη Θεία Λειτουργία. Δεν νοείται χριστιανός που δεν έχει σπίτι του την Αγία Γραφή και που δεν την έχει μελετήσει έστω και μία φορά στη ζωή του. Συναμά, το λόγο του Θεού μπορούμε να τον ακούσουμε και να τον μάθουμε και στις υπόλοιπες Συναξείς και Εκδηλώσεις που γίνονται στην Ενορία μας, όπως είναι τα κηρύγματα, τα κατηχητικά για τα παιδιά και πλήθος άλλων δραστηριοτήτων. Οι ευκαιρίες που μας δίνει ο Θεός είναι πολλές και συνεχείς. Αρκεί μόνο, να θελήσουμε να γνωρίσουμε τώρα και να μην επαπαυόμαστε στην «επόμενη φορά» Διότι η αναβολή θα σκορπίσει όλες τις πολύτιμες ευκαιρίες μας.

Όλοι στις μέρες μας τρέχουμε αλαφιασμένοι σε δουλειές, υποχρεώσεις, εκδηλώσεις. Ασχολούμαστε με πλήθος δραστηριοτήτων και προσπαθούμε όλα να τα προλάβουμε και σε όλα να είμαστε συνεπείς και καλοί. Σε όλα αυτά λοιπόν που, είτε μας αρέσουν, είτε είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε, αφιερώνουμε και το χρόνο μας και τον κόπο μας. Στο Χριστό όμως τι δίνουμε; Τι μένει τελικά γι' Αυτόν που είναι η αρχή και η αιτία της δημιουργίας μας; Πως περιμένουμε να προκόψουμε και να παράγουμε κι εμείς καρπούς όταν

ζούμε μια ζωή χωρισμένη απ' το Χριστό.

Όλα ξεκινούν και καταλήγουν σε Εκείνον. Η Εκκλησία μας παροτρύνει να στηρίξουμε όλη τη ζωή μας στο λόγο Του, για να γίνουμε κι εμείς «γη αγαθή, εύφορη και ευλογημένη», ώστε να καρποφορήσει μέσα μας ο Σπόρος του Θεού.

Π.Π

Η ΝΕΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΞΕΚΙΝΑ...

- **Κυριακές και Εορτές:** Θ.Λειτουργία στον Ναό της Ενορίας μας.
- **Κάθε Σάββατο:** Θ.Λειτουργία με κόλλυβα για τους κεκοιμημένους.
- **Κάθε Τετάρτη ώρα 5.00 – 6.00 μ. μ.:** Η Παράκληση και το Κήρυγμα.
- **Εβδομαδιαίως και μηνιαίως (αντίστοιχα):** Η Συνάντηση για παιδιά και νέους.
- **Σε τακτικά διαστήματα:** Επίσκεψη στα παιδιά του βου Δημοτικού, των Νηπιαγωγείων μας, στο Τ.Ε.Ι. και στους χώρους του Συλλόγου ΑΜΕΑ Αγ.Αναργυροι.
- **Μια φορά τον Μήνα (15,16,17):** Διανομή αγαθών σε αναξιοπαθόντες Αδελφούς μας από την Ενοριακή «ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ».
- **Τακτικώς (μετά από ανακοίνωση):** Ιερές Αγρυπνίες (8.00 μ.μ- 12.30 π.μ).
- **Περιστασιακώς:** Εκδηλώσεις για τις Μητέρες, τα Νήπια, τους Φοιτητές κ.α., Εκδρομές κ.λ ψυχαγωγικές εκδηλώσεις.
- **Εκδόσεις** Το περιοδικό «ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ» -Το Ημερολόγιο του 2009.

Τ Ο Α Ν Τ Ι Δ Ω Ρ Ο

Το αντίδωρο, όπως λέει και η λέξη, προσφέρεται, από τον Λειτουργό Ιερέα αντί του Δώρου, για όσους δεν κοινωνήσαν. «Αντί των δώρων, των φρικτών δηλαδή μυστηρίων, παρέχεται (το αντίδωρον) σε αυτούς που δεν έλαβαν μέρος στη Θ. Κοινωνία» (Άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης). Ο Ι. Καβάσιλας επίσης γράφει ότι ο άρτος που διανέμεται ως αντίδωρο έχει αγιασθεί, επειδή προσφέρθηκε στον Θεό. Και οι πιστοί «το δέχονται με κάθε ευλάβεια και καταφιλούν το χέρι του ιερέα, που μόλις πριν ακούμπησε το Πανάγιο Σώμα του Σωτήρος Χριστού και δέχθηκε τον από εκεί αγιασμό και πιστεύεται ότι το χέρι αυτό τον μεταδίδει σε όσους με ευλάβεια το εγγίζουν».

Μετά το «Δι' ευχών...», λοιπόν, οι πιστοί κατευθύνονται προς την Ωραία Πύλη για να λάβουν το αντίδωρο από το χέρι του Λειτουργού μαζί και την ευλογία, που προέρχεται από την πράξη αυτή. Για να λάβει κάποιος αντίδωρο και να το φάει μετά το πρωινό του εκκλησιασμό, δεν χρειάζεται να νηστεύσει από την προηγούμενη. Μετά την έγερσή του όμως το πρωί μέχρι τη λήψη του Αντίδωρου, **δεν πρέπει να έχει φάει οτιδήποτε και να μην έχει πει ούτε νερό, ούτε καφέ, ούτε τσιγάρο.**

Η συμμόρφωση του Χριστιανού σ' αυτή τη ρύθμιση της Εκκλησίας είναι σοβαρό θέμα. Είναι δυνατόν με τη λήψη του αντίδωρου να ζητά κανείς ευλογίες, χωρίς να κάνει υπακοή στην Εκκλησία; Εάν παρά ταύτα πάρει Αντίδωρο (ενώ ήπια...), για να λάβει την ευλογία του Λειτουργού, μπορεί να το κρατήσει και να το φάει την επόμενη το πρωί. Μερικοί παίρνουν δύο και τρία τεμάχια αντίδωρου, τα τεμαχίζουν και λαμβάνουν ένα κομμάτι κάθε πρωί όλη την εβδομάδα.

Ο Λειτουργός την ώρα που το διανέμει λέει για τον καθένα από τους πιστούς: «**Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι εφ' υμάς**». Με αυτή την ευχή και ευλογία προπέμπει τους πιστούς όχι απροετοίμαστους και απαρασκευαστούς. Αντιθέτως. Τους διηγείρει την προσοχή, εφαρμόζοντας το του Αποστόλου Παύλου «Σπουδαίως πρόπεμψον αυτούς, ίνα μηδέν αυτοίς λείπη». Τους προπέμπει λοιπόν στον καθημερινό δύσκολο αγώνα τους και τους οπλίζει με την ευλογία του Κυρίου μας. Σε όλη αυτή τη διαδικασία ο πιστός μπορεί:

α. Να πλησιάζει αθόρυβα και με υπομονή (είναι τραγικό μετά τη συμμετοχή του στη Θ. Λειτουργία να βιάζεται, να ενοχλείται ή να εκνευρίζεται με τη συμπεριφορά των άλλων).

β. Να μην κάνει το σταυρό του πριν λάβει το αντίδωρο, δεν χρειάζεται.

γ. Να απλώνει τις δύο παλάμες του, τη μία πάνω στην άλλη σε σχήμα σταυρού (για να μην χαθεί ούτε να πέσει τίποτε από την ευλογία) και λαμβάνοντας το αντίδωρο, εκείνη τη στιγμή, να φιλάει το χέρι του Λειτουργού.

δ. Εάν χρειαστεί αυτή την ώρα ή αμέσως μετά, να απαντήσει σε κάποιον που του μιλά, να το κάνει με σεβασμό προς το χώρο που βρίσκεται χωρίς φωνές και διαχύσεις. Αυτές μπορούν να γίνουν μετά την έξοδο μας από το Ναό. Έτσι, όταν ο πιστός έχει συμμετάσχει στη Θεία Λειτουργία ως συλλειτουργός, επιστρέφει στους οικείους του ή στην εργασία του, ανανεωμένος και ενισχυμένος από το Μυστήριο, πιο ταπεινός, πιο υπομονετικός, πιο πασχαλινός. Οι κινήσεις του, τα λόγια του και η συμπεριφορά του τον προδίδουν και όλοι διαισθάνονται ότι είναι άνθρωπος λειτουργημένος, φορέας του Αγίου Πνεύματος.

